

Ismét ételosztás Kecskeméten, a Wojtilla-házban

Januárban ismét volt lehetőségünk ételt osztani 100 rászorult emberársunknak! Néhány perccel 11 óra után értünk a házhoz, de már ránk telefonált Andrea, a szervező, hogy merre járunk, mert nagyon vannak bennünket a rászorultak...

Többnyire ott voltak jó sokan és boldog ártalmatlan szavakkal mindannyiunkat. Andrea elmondta, hogy már napokkal előtte kérdezte, hogy megyünk-e? Nem az étel miatt, hanem az Ige és az emberek miatt! Többnyire szép alkalom volt! Szinte egytől-gyig gondolkodtak velem a "Értékes fiók" példázata alapján! Igazán ott volt Isten Lelke.

Ebédosztás közben egy nagyon jó beszélgetés alakult ki Andreával! Elmondta, hogy ő meg sem keresztelte a gyermekét, mert majd felnőtt korában eldönti... nem tetszenek a képek és szobrok a templomokban... a kápruzat hávók és papok... nem ismeri nagyon a Bibliát, de úgy gondolja, ezek nem jók... Csak hallgattam, és nem tudtam, mit mondjak, de végül szólnom kellett, mert kérdezte a véleményem. Elmondtam neki, hogy jó gondolja mindezt, és felajánlottam, hogy szívesen tanítom őt a Biblián. Igazán őpátó volt a beszélgetés! Az jutott eszembe, amit Ellen White ír: Isten népe nagy része még máris kápruzatsságokban van...

Ami még nagyon tetszett, hogy minden háton tartanak bibliát az érdeklődőknek, és Andrea, meg egy más aktivista is kérdezte tőlem, hogy alkalmanként egy-egy részt felolvashatnak-e a társparancsolatos könyvből, amit ajánlunkba adtam nekik még a múltkor. Elmondták, hogy nagyon tetszik nekik, és ennek alapján tanulmányoznák az Igét. Gondolhatják, milyen boldog voltam, hogy még bibliát is van!

Hiszem, hogy Isten Lelke nem véletlenül hozott bennünket ide! Terve van ezekkel az emberekkel! A végén a rászorultak között is többen kérdezte, hogy mi a különbség a katolikus és az adventista között? Persze, bárcsen kell ilyenkor végül szólni, nem ríjjuk ársztani minden hittételt, de azért jó, hogy ez foglalkoztatja őket.

Összegezve: mindannyian feladást szívesen vállaltak otthonunkba!

Á

